

TERTIA laryngis cartilago.

LARYNGIS operculum.

Laryngis lingula, seu rimae et praecipuum uocis organum.

qui primae cartilaginis processum ualidissimè excipit. Inferior cartilaginis secundae pars, ubi laryngis posteriora constituit, nonnihil tenuis uisitur, deorsum magis, quam reliqua ipsius inferioris partis sedes, porrecta. id quod, ut musculi ex remotiori sede initium ducerent, qui rectè per cartilaginis secundae longitudinem expansi, tertiae cartilagini inferuntur. Huic cartilagini nullum nomen inditum est, ac iccirco peculiari nomine nobis innominata nuncupabitur. Si tamen quis sedulo eius effigiem inspexerit, atque alicuius rei formae illam conferre, tandemque hinc ipsi nomen indere uoluerit, haud aliud illi conformius adinueniet, illo Turcarum anulo, quem sagittantes dextro pollicis imponunt, ut eius anuli beneficio arcus neruum robustius trahant. Is enim anulus illa parte, qua pollicis interiora respicit, anteriori secundae cartilaginis sedi similis uisitur: qua uero externam pollicis sedem tegit, posteriori secundae cartilaginis regioni utcumque conuenit: quemadmodum ex hac anuli effigie, quem margini adhibeo, est cernere. * Tertiam laryngis cartilagine Græci ἀγυρταυον & ἀγυρταυοειδὴν uocant, quod quum integra adhuc est, & millima sit, qua aquam manus lauaturis affundimus. Illi namque ollarum oris sedi aptius congruit, quam ligneis illis conchis, quibus nautas sentinam exhaurire, ac olitores irrigare hortos conspiciamus. siquidem & eiusmodi stulis seu uasculis Græci hanc cartilagine contulisse uidentur, non quidem toti uasi, sed ipsius mucroni. Vt cumque sit, tertiam laryngis cartilagine uniuersam simplicemque omnes dissectionum professores describere, quum interim membranis suis liberata, sit gemina: & duabus constituitur cartilaginibus, ligamentorum duntaxat beneficio & laryngem succingentis membranæ, inuicem admodum laxè commissis. Ac harum una quidem dextro secundae cartilaginis lateri, altera uero sinistro innititur, sinum laeuem & altè fatis caelatum obtinens, quo secundae cartilaginis tuberculum excipit, itaque articulatur, ut ad internam laryngis amplitudinem, ac rursus extra illam moueri possit, hæcque cæteris laryngis cartilaginibus maximè mobilis existat. Viriusque cartilaginis basis ampla est, & anteriori sede in longum processum finit, in interiora laryngis exprorectum. Superiores uero harum cartilaginum partes sensim à basi inuicem dehiscetes, ac dein tenuiores mollioresque, & adiposæ reditæ, mutuo uniuntur, & dextræ cartilaginis superior pars sinistræ cartilaginis parti coniuncta, eam laryngis sedem extruit, quæ illi uasorum parti congruit, qua aquam manibus affundi supra commemorauimus. Atque hæc quidem laryngis sedes adeo mollis flexilisque est, ut uomentibus in internam laryngis amplitudinem antrosum reclinetur, asperamque arteriam adeo exquisitè integat, ut ne minimum quidem ex uomitu arteriæ ipsi illabatur. Cæterum & si tertia hæc cartilago gemina sit, duabusque cartilaginibus extruatur, ob id tamen eam duarum cartilaginum loco non enumerabimus: sed unius tantum aliorum Anatomicorum more nobis habebitur, tertiaque nuncupabitur, quò minus illorum placita qui cartilagine numerantur potius, quam descriperunt, plus æquo turbare uidear. His tribus igitur laryngis cartilaginibus, alia quædam mollis, & substantia tertiae cartilaginis superiori parti prorsus similis, accedit, quæ laryngis perelegans efficitur operculum, accuratè prohibens, ne quid cibi aut potus in laryngem defluat. Enascitur autem hoc laryngis operculum ampla & antrosum curuata basi, ab interiori scutiformis regione iuxta partem ipsius elatiorem, hinc introsum procedens, trianguli imaginem exprimit, cuius basim operculi à scutiformi cartilagine exortus, aut ipsius cum ea cartilagine conexus efformat. Trianguli uero uertex, ea pars est, quæ introsum ueluti ad stomachi regionem producit. Corpus hoc quæ palatum respicit, gibbum est ac mollius: quæ autè laryngi innititur, cauum sinumque, ac multo quàm superiori parte durius. In extremo autem ipsius, quo stomachum spectat, insigniter molle est, pinguique obductum membrana ligamenti quodammodo naturam refert. quæ uero scutiformi committitur cartilagini, etiam multa abundat adipe, neque inibi adeo durum atque in sui medio cernitur. Plerique corpus hoc præcipuum uocis organum esse putarunt, id temerè γλωττιδα & επιγλωττιδα uocitantes: quum tamen hæc nomina penitus pugnantes, diuersasque prorsus partes, ueteribus illis Anatomes professoribus significauerint. γλωττις enim laryngis rimam indicat, quam duo tertiae cartilaginis processus in media laryngis amplitudine pingui membrana obducti constituunt, & quam præcipuum uocis organum esse in quinto libro demonstrabimus. Illi namque eiusmodi rimam γλωττιδα seu lingulam uocant, ab ea lingularum similitudine, quam ex duabus arundinum laminis inuicem compactis tibijs accommodari uidemus. Cæterum επιγλωττις nuncupatur laryngis operculum, dictæ nuper laryngis lingulae impositum, & ne quid inter edendum in eam decidat cauens. Quod uero id nostri seculi medicos lateat, non ipsi tantum in causa sunt, nihil præter autorum sensa, citra omnem sectionis usum, sectantes: uerum & Celsus etiam hæc perperam (uti sane quæ ad Anatomen spectant permulta) intelligens, illud laryngis operculum lingulam appellauit,

lauit, non expendens id Græcis επιγλωττιδα fuisse appellatum, quod illi laryngis lingulae fistularum assimilamus, incumbit: aut ignorans aliam in larynge partem, sedem partem uel esse, quam lingulae conferri possimus. nam operculum næ lingulae imagini satis accedit. Quinetiā Celsi errore Theodorus Gaza de επιγλωττιδα lingula uertit, quum interim Aristoteles laryngis intelligat operculum, seu sedem, quam ueteres lingulam uocant, & quæ principalissimum merito censetur. Vt modo præterea, quoties apud Galenum, tum In Græci exemplaris scriptorum uicio, γλωττις pro επιγλωττις, ac rursus diuer Verum hæc latius suo loco exequar. hinc nanque tantum de laryngis cartilagine instituisse sat fuit, quanto ad musculorum in secundo libro tractationem inde etiam reliquas asperæ arteriæ cartilagine, quæ C nostri formæ magniunt, unā cum omnibus quæ ad asperam arteriam pertinent, in sexto libro autem tempestiuū erit, rationem ac modum subijcere, quo ossa & cartilagine parentur, aut per Anatomen discantur, ad eam uidelicet methodum, qua sensu descriptionem, illarum secandi artificium (prout in suo loco aptius fieri putat

QVO ARTIFICIO HVMANI C
ris ossa & cartilagine inspectioni præparentur.
Caput XXXIX.

ONSVEVERUNT medici Hippocraticæ arti dig neque ad solos syropos scribendos, hominibusque immoderati labore ossa, quæ ad disciplinam asseruantur, uicem iuncta, siue singula separatim erant inspecturi. Sed sum, uel aliàs mortuū cadauer, magna ex parte primum & uiscera nullo soluto corporis articulo, exsecare. Post ita dissectum corpus immittebant, uniuersam arcam e nonnihil aquæ dein aspergentes. Deinceps ubi arcam ad hunc modum censerent, eam undique angustis foraminibus perforatam, rapido illigabant fluuio marcescentibus iam carniū reliquijs temporis successu deflueret, ac un abscederet. Post dies aliquot, exemptum cadauer passim cultorum benefici mente adhibita, ne aliquis ossium connexus in eo opere dissolueretur, ligamentis (quorum interuentu haerent) integra custodirentur, ac demum ossium articulos niterent. Emundatum cadauer, eo situ quo id aut sedens, aut e illa forma compositum spectari uolebant, soli exponebatur, ut ligamenta ossium articulos in eo positi continerent. Verum hæc præparandi ratio præter lesta, sordida, ac difficilis est, nullos ferè ossium ostendit processus, appendices eius generis reliqua in ossibus præcipuo studio spectanda: quod scilicet hæc nigricantibus ligamentis adhuc obducantur. adeo sanè, ut hic ossium mundæ doctrinam penè nihil accommodet. Quemadmodum neque ridicula musculorum gamentorum, neruorum, uenarum & arteriarum uidendi ratio (qua hæc tunc datis nostræ artis professores imposuerunt) quicquam commodi adfert, sed forum animos cohibet, ne eorum, quæ iam dicebam, organorum demonstrati illis expetant. Hi namque asserbant, illa solum è corporibus in aquarum gurgitibus emaciatis, non autem è nuper mortuis discenda esse, quasi uero quicquam erum in corporibus ad eum modum adaptatis, prorsusque hac ratione corruptis disci hæc omnia in homine nuper mortuo melius multo à nobis ostenderentur, quam aut intestinorum, aut cordis superficiem studiosi commonstrare solent: quæ satis ineptè proponebant, interim à cæteris corporis partibus abstinentes. Capto alia corporis particulae sint aggrediendæ, suis locis affatim prosequendum ut modo subijciā, leui negotio adaptabis, si discendi saltem cupidus, & quod studioso Galenus imprimis requirit, laborum patiens ac industrius fueris. Alitius cadauer, qualecunque id sit (quamuis tamen morbo emaciatum longe aptius unum carnibus, uisceribus & cuti reponendis, & sanguini admittendo, ad modum unā cum magno grandique lebeti, cuiusmodi illi sunt quibus lixiuium mulieris nanque coquendis ossibus est aptissimus. Huic igitur ossa inijciuntur. Præter pyrus in asserre distenderetur, ut huic asseri cartilagine non elixandæ applicari, si